

Skane
Ousjö
Billinge
sept. 1932

3675
1
I.

Appt. Gösta Rindén
Mr. Olle Jönsson
Billinge

Offerhögar.

I närheten av Ask fanns en större rishög och ingen, som färdades vägen fram fick underlåta att kasta en rispinne dit, ty en person hade en gång ljutit döden där. Om denna händelse berättar sägnen följande.

En smed från Möllröka (en gård tillhörande Asks församling, men som ligger i omedelbar närhet av gränsen till Billinge) hade smidat gångjärn till Asks kyrka. Han begav sig ridande till Ask för att överlämna arbetet, men då han kom dit tyckte sockenmännen att han tog för mycket betalt dem. Smeden svarade då, "Ja har jag tagit för mycket betalt skall jag inte komma med livet hem!" När han red hem och hade kommit ungefär halvvägs skyggade hästen och slog honom av och han slog ihjäl sig så han kom verkligen död till sitt hem.

Sedan den dagen kastade alla, som kom där förbi en riskvist på platsen för att den döde ej skulle gå igen.

Bålshögen.

Bålshögen var en liknande hög på gränsen mellan Bosarp och Billinge eller närmare bestämt på gränsen mellan Långaröds (tillhörande Bosarp) och Källeröds (tillhörande Billinge) skogar. Här kastades

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Offerhögen
i närheten
av Ask.

Bålshögen.

också kvistar för att den döde ej skulle gå igen, ty även här hade en olyckshändelse inträffat, dock ej av den förut nämnda arten.

Vid Bålshögen blev en gång en person dödad vid trädfällning. Detta tillgick så att det träd som fälldes hängde upp sig i ett annat och då en person skulle klättra upp i det bredvidstående trädet och såga av den gren, som höll igen råkade han falla ned och få det fallande trädet över sig, varvid han blev ihjälslagen.

Efter den dagen säges det spöka på platsen och en del personer säga sig ha hört liksom ljudet av ett fallande träd och sedan en person svårt jämrande sig. Efter denna dag har platsen alltid fått heta Bålshögen.

Sagesmannen berättade att hans far hade berättat att han hade hört ljuden, vilket han var så fast övertygad om att han blev förargad om någon betvivlade sanningen av hans berättelse.

II.
Killeröd.

Killeröd är en liten by som ligger i Billinge socken på gränsen till Torrlösa och Bosarps församlingar. Roligen har den fått sitt namn av den mängd av källor, som finnes inom området och då källo

Skriv endast på denna sida!

Killeröd.

på dialekten allmänt uttalas "tjillor" är det ganska troligt att namnet förvanskats. Jag kan i detta sammanhang nämnas att enbart på sagesmannens väl till omkring 70 tunnland uppgående jordareal finnes ej mindre än ett tiotal källor.

III.

Den tusenåriga Eken eller Pansborg.

Den tusenåriga eken.

Å sagesmannens åker finnes en mycket stor ihålig ek allmänt kallad Den tusenåriga eken. Denna ek har antagligen en gång tillhört jättarna i en förut frodig lövskog, men då denna högs och marken odlades blev eken ensam kvar. Eken är så stor att den rymmer aderton personer inne i stammen. Inne i eken äro bänkar och ett bord placerade. Trots att stammen är ihålig har dock stora delar av kronan ända in i senare tid varit grön och ännu finnes det gröna löv på det gamla trädet om än åldern gör sig alltmera kännbar. Inuti eken är namnet "Pansborg" målat. Detta namn har väl ansetts lämpligt, ty eken kan ju skogsguden tänkas ha sin hemvist.

Sagesmannens far lantbrukaren Jöns Olsson, Killeröd och en målaremästare Johannes Olsson från Öslöv, Bosarps församling, vilka båda voro lite poetiskt anlagda har gemensamt författat en dikt till det

*Skrivet
Omslag
Billinge 1888-1932*

4

3675

*Uptagen från Pansborg
Bers. Alle Jensen
Trolleholms*

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

gamla trädets ära och troligt är att det är målaren, som givit den
namnet "Pansborg". Dikten finnes upptagen i Greve Trolle-Bondes, Trolle-
holmsbok, men då den så nära hänger samman med denna skildring vill
jag taga den med här.

Dikten om "Den tusenåriga Eken."

Elvorna ej mer på ängen dansa,
Näcken spelar ej sin giga mer,
Skogens nymfer skalderna ej kransa
Mer med diktens fagra blomsterhär.

Allt har flytt likt mina årsbarn alla,
Jag står än, som sista kämpen kvar,
Att för mänskobarnen återkalla
Minnet av en framtids hjälteda'r.

Släkt med blommorna på marken,
De som leva några veckor blott,
Men bland Floras barn i parken
Jag ock längsta levnadstiden nått.

Skriv endast på denna sida!

Dikten om den
tusenåriga
eken.

Hm!

Fasten roten gnags av Midgårdsormen,
Kraft i barmen ännu känner jag,
Må den därför komma nordanstormen,
Än jag ta'r med den ett nappatag.

Trolle-Bondes släkt har många anor,
Och en ättling av dess gamla stam,
Som likt fädren gått på ärans banor,
Vårdar ock i mig urgammal stam.

Att jag leva skall, han önskar,
och stå här, så länge som jag kan,
Därför till hans pris var vår jag grönskar,
samt till fägnad för så mången ann'.

Nämnas kan att eken var föremål för ganska många besök förr, det var ej alls ovanligt i min barndom att man hörde personer i min hemtrakt (Bosarps gräns i nordväst går in till Källeröd) tala om att de någon vacker sommarsöndag hade varit vid "Den tusenåriga Eken!" Själv var jag där för några år sedan, men den börjar nu liksom förfalla och

även inredningen börjar falla sönder. Såsom nämnts rymmer eken 18 personer och har en omkrets av 12 m. Eken står ensam ute på en åker och syns på höger sidan om järnvägen mellan Troleeholms och Billinge stationer vid resa norrut å Klippan⁴ Eslövs järnväg.
